

arkki

2/21

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskesk. jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

Jumalan lahjoista
nauttiminen

RAKKAUSTUTKIJA

**JASON
LEPOJÄRVI**

**Kyky kokea
mielihyvää on
Jumalan lahja s.6**

**C.S.LEWIS
JA NAUTINNON
ONGELMA s.12**

**VERITAS FORUMIN
SUPERKUUKAUSI s.14**

**NAUITKO JUMALASTA VAI
SIEDÄTKÖ HÄNTÄ? s.16**

**MAANMUUTTAJAT
-JOHTAMISKOULU ALKAA
SYKSYLLÄ s.3**

FSSMnytt

- Samma möjligheter! s.20
- Studentmissionen blev en väg till Alphan och tron s.22
- SWOT-analys av medarbetarna s.23

Nauttivan ihmisen kasvot

Nautin juoksemisesta, Huuhkajista ja lähestyvistä jalkapallon EM-kisoista, salmiakista, puutarhan hoitamisesta, mökkeilystä, elokuvista, kirjallisuudesta, syvällisistä keskusteluista, matkustamisesta perheen kanssa ja useimmiten työstäni.

Millaisen nautintojen listan sinä kirjoittaisit?

Entä usko Jeesukseen ja elämä hänen seurassaan? Monet kristityt eivät kirjoita Jumalaa tai hengellisyyttä nautintojen luetteloon. Uskonasiat tuntuvat kuuluvan jollekin toiselle alueelle elämässä. Ne luovat perustan, tuovat turvallisuutta, sydämeen rauhan ja avaavat portin iankaikkiseen elämään. Usko ei välttämättä herätä sellaisia intohimoja, joita haluissimme nimittää nauttinnoiksi. Moni rajaa uskonsa yksityiselämäänsä kuuluvaksi ”sydämen asiaksi”, josta ei haluta kertoa muille.

Moni pitää kristinuskoa ihan hyvänä asiana, mutta tylsänä ja arjen elämälle vieraana. Ilmiö on tuttu muuallakin kuin Suomessa. Maailmanlaajan herätyskristittyjen kattojärjestöjen WEA:n (World Evangelical Alliance) nuorisotutkimuksessa todetaan, että eurooppalaiset nuoret eivät ole kääntäneet selkäänsä Jeesukselle, vaan vanhoille kirkollisille instituutioille. Nuoret kokevat ne etäisinä ja vieraannuttavina. Me kauan sitten nuoruuttamme eläneet emme aina muista, että tämän päivän nuoret eivät usein etsi oikeaa tietoa, vaan oikeaa elämää.

Kristittyjä kutsutaan viidenneksi evankeliumiksi. Miten me kristityt voisimme nauttia arjestamme ja Jeesuksesta niin, että oikea Elämä saisi meissä houkuttelevat kasvot?

Tässä Arkki-lehden numerossa käsitellään Jumalasta ja hänen lahjoistaan nauttimista. Kristuksen tunteminen ja elämä hänen yhteydessään, mutta myös kaikki muut Jumalan lahjat ovat aarteita, joista saamme olla kiitollisia. Apostoli Paavali sanoo sen näin: Jumala ”*antaa kaikkea runsain mitoin meidän nautittavaksemme*” (1. Tim. 6:17). Koska Jumala pitää meistä, saamme mekin pitää itsestämme ja nauttia kaikesta hyvästä, mitä hän meille antaa. ●

Jussi Miettinen

Jussi Miettinen
OPKO:n pääsihteeri

MITÄ OPKO TEKEE?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -keskustelutilaisuuksia järjestämme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 23 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

.....
LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS SOMESTA

Uusi kutsumuskeskeinen johtajakoulu muotoutuu osallistujien tarpeiden mukaan

Arkin toimitus

Syyskuussa 2021 Perheniemen evankelinen opisto, Opiskelija- ja Koululaislähetys (OPKO) sekä Lähetysyhdistys Kylväjä aloittavat uudenlaisen Maanmuuttajat-johtamiskoulun.

Koulun tarkoituksena on nostaa ja varustaa kristittyjä toimimaan omilla paikoillaan maailmassa, joka tarvitsee ammattitaitoisia, kristillisen elämäntietämisen pohjalta toimivia muutoksentehtäjiä.

– Usein ajattelemme, että vain harvat ja valitut ovat johtajia. Johtajuutta tarvitaan kuitenkin kaikkialla, kuten perheessä, politiikassa, harrastustoiminnassa, lähetystyössä, kouluttavissa yhteisöissä, liike-elämässä, seurakunnissa ja hengellisissä järjestöissä. Ihmisen kutsumus on kasvaa myös itsensä johtamisessa, koulutuksen johtajana toimiva OPKOn pääsihteeri **Jussi Miettinen** toteaa.

Maanmuuttajat johtajakoulu tukee kutsumusta, kehittää vahvuuksia ja auttaa osallistujia kasvamaan omassa johtamistehtävässään. Yhteisessä prosessissa on tilaa osallistujien ammatillisille kysymyksille ja haasteille.

Koulutus rakentuu 12 lähijaksosta ja etätyöskentelyistä. Niissä hyödynnetään niin kutsuttua *flipped classroom* -menetelmää, jossa keskeistä on opiskelijan aktiivisuus, opiskelijoiden välinen vuorovaikutus sekä teknologian ja internetin käyttäminen.

Maanmuuttajat tarjoaa modernia johtamisoppia, käytännön työkaluja ja kokemuksesta nousevaa hiljaista tietoa. Koulutus on Kristus-keskeinen, ja se tukeutuu Raamatusta nousevaan kristilliseen ihmiskuvaan.

Katso koulutuksen esittely-video osoitteesta: maanmuuttajat.fi

Mistä on kyse?

Uskomuksemme on, että johtajia ei synny, heitä tehdään. Kasvamme johtajiksi valmentautumisen, vastuunkantamisen, vuorovaikutuksen ja elämänkokemuksen kautta. Kristityltä johtajalta kysytään van-kan osaamisen lisäksi hyveitä ja hengellistä kypsyyttä.

Maanmuuttajat-johtamiskoulun kasvutavoitteena on jokaisen ihmisen yksilöllisen arvokkuuden ja merkityksen sisäistäminen sekä oman äänen ja kutsumuksen vahvistuminen. Toivotamme tervetulleeksi koko persoonan monipuolisen kasvun. Toimimme kristillisen ihmiskäsityksen pohjalta.

Koulutuksen suunnittelevat ja fasilitoivat muun muassa muutoksenohjaaja, KT **Juha Parkkinen**, lähetysjohtaja, KM **Taneli Skyttä**, yhteisövalmentaja, psykoterapeutti, TM, **Riikka Korpinen**, työnohjaaja, yhteisöpedagogi YAMK, TM **Jussi Miettinen**, apulaislähetysjohtaja, KM **Hanna Lindberg** sekä pastori, valmentaja **Tomi Koho**.

Vierailevina luennoitsijoina toimii huippukouluttajia yhteiskunnan eri aloilta ja monista kristillisistä taustoista Suomesta ja ulkomailta. Maanmuuttajat-johtamiskouluun voivat osallistua kaikki, jotka haluavat kasvaa vastuunkantajina ja johtajina.

Lähijaksot järjestetään pääosin Perheniemen evankelisella opistolla Iitissä ja kurssikeskus Enä-Sepässä Vihdin Ojakkalassa. OPKO:ta voi hakea stipendejä koulutukseen osallistumista varten. Maanmuuttajat alkaa syyskuussa 2021. ●

Lisätiedot: maanmuuttajat.fi

Katso Mika Tuovisen opetus Tulkoon valtakuntasi OPKOn Youtube-kanavalta.

Pääsiäispysäkki rohkaisi rukoilemaan suuria

– Jumalan valtakunnan tulemista ei voi estää, julisti toiminnanjohtaja **Mika Tuovinen** Pääsiäispysäkillä. Hän rohkaisi rukoilemaan valtakunnan tulemista isosti, sillä tässä asiassa nuukaileminen on Lutherin mukaan pilkanterkoa.

Perinteistä Pääsiäispysäkkiä vietettiin tänä vuonna toista kertaa verkon välityksellä. Mission Europen toiminnanjohtaja Mika Tuovinen puhui lankalauantaina Jumalan valtakunnan tulemisesta. Hän lainasi Lutheria ja sanoi, että Jumalan valtakunnan tuleminen on evankeliumin vastaanottamista ja elämistä Jumalan tahdon mukaan. Jumalan valtakunta tulee varmasti ja kaikessa kirkkaudessaan, kun Jeesus tulee takaisin.

– Jumalan valtakunta tulee vääjäämättä jo ennen maailman luomista tehdyn suunnitelman mukaan. Sinä voit sen sijaan päättää, oletko edistämässä sen tuloa vai jättkö sen ulkopuolelle, Tuovinen sanoi.

Luther kehotti rukoilemaan Jumalan valtakunnan tulemista rohkeasti eikä nuukaillen. Pieniä pyyntöjä Luther piti jopa pilkanterkona.

– Rukoile suuria Suomelle, lähetystyölle ja OPKOLLE! Ja rukoile, että saisit olla mukana Jumalan valtakunnan tulemisessa, Mika Tuovinen rohkaisi.

Pitkäperjantai-iltana hiljennettiin **Jukka Leppilammen** konserttiin. Hän muistutti, että huolimatta siitä, miltä ihmisestä itsestä tuntuu, Jeesus iloitsee aina, kun syntinen kääntyy hänen puoleensa. Muuten ristintyö valuisi hukkaan.

– Tule sellaisena kuin olet, jotta Jeesus saa tehdä evankeliumin ihmehen.

Pääsiäispysäkin puheet ja konsertit ovat katsottavissa OPKOn Youtube-kanavalla:

youtube.com/SuomenOPKO

Arkin toimitus

Jukka Leppilampi Pääsiäispysäkin striimaustudiossa Enä-Sepän majoitusrakennuksen salissa.

HYVEET JA NAUTINTO

RAKKAUSTUTKIJA
JASON LEPOJÄRVI

”

KOHTUULLISUUS JA HYVEELLISYYS
OVAT NAUTINNON EDELLYTYKSIÄ,
EIVÄT NIIDEN ESTEITÄ. S.6

STUDMISS

”

SAMMA MÖJLIGHETER! S.21

TEEMA

”

LASTEN JA NUORTEN LÄHETYSLEIRI
JÄRJESTETÄÄN ENÄ-SEPÄSSÄ
18.-24.6. S. 9

arkki 2/2021

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskuksen jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja **Jussi Miettinen** Toimitussihteeri, taitto ja kansikuva **Ilkka Kontturi** Paino Euraprint PAINOS 2/2021 4800 kpl Arkki ilmestyy vuonna 2020 viikoilla 9, 19, 36 ja 45. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin. Mediatiedot www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

HYVEET

ovat nauttimisen edellytys – eivät sen este

Rakkaustutkija Jason Lepojärven mukaan kyky kokea mielihyvää on Jumalan lahja. Todellinen nautinto tarvitsee aina rakkautta, ja rakkaus saa voimansa hyveistä.

TEKSTI **OSKARI REINMAN** | KUVAT **ILKKA KONTTURI**

Olemme sopineet etäta-
paamisen uskontotie-
teen apulaisprofessori
ja rakkaustutkija **Jason
Lepojärven** kanssa iltä-
päiväviideksi Suomen aikaa. Kanadan
Ontariossa opettaja-tutkijan aamu on
alkanut yllättävillä kiireillä, ja hän pyy-
tää tunnin lykkäystä. Se sopii hyvin, sillä
olen uppoutunut lukemaan Lepojärven
kirjoituksia *Hyvejohtajuus*-sivustolta.

Thorneloen yliopistossa työskentele-
vän Lepojärven ajatuksia rakkaudesta,
hyveistä ja niiden suhteesta kristilli-
syyteen on koottu myös kansien väliin.
Viimeisin teos *Perjantailahja – esseitä
rakkaudesta* julkaistiin maaliskuussa.
Rakkaudesta väitellyt teologian tohtori
kuva kotisivuillaan olevansa ”paperilla
luterilainen, sydämeltyään helluntailai-
nen ja älyllisesti katolilainen”. Suurelle
yleisölle mies tuli taannoin tutuksi asi-
antuntijaroolistaan *Ensitreffit alttarilla*
-ohjelmassa.

Olemme sopineet haastattelun aiheek-
si nauttimisen. Jotta emme eksyisi filo-
sofisille harhapoluille, Lepojärvi toivoo
toimittajan täsmäntävän nauttimisen

määritelmää. Heitän pallon takaisin Ka-
nadaan.

– Karvalakkimääritelmä voisi olla, että
tietoinen nauttiminen on sitä, että ym-
märtää saavansa kokea ja vastaanottaa
mielihyvää jostakin asiasta. Tiedosta-
mattomassa nauttimisessa sama tapah-
tuu ilman tietoisuutta eli ilman kiitollis-
suutta.

Lepojärvi haluaisi avartaa nauttimisen
käsitteen tarkoittamaan laajempaa on-
nellisuutta, ei vain yksittäisiä aistinau-
tintoja. Nautinto on terminä moniulot-
teinen, ja se on saanut kristillisessä
keskustelussa myös negatiivisia kaikuja.

– Nautinto voi olla pahaa jostain
muusta syystä, mutta ei siitä syystä, että
se on mielihyvää. Itse mielihyvä ja kyky
nautintoon ovat Jumalan lahjoja ja hyviä
asioita.

HYVÄ RAKASTAJA ON HYVÄ IHMINEN

Lepojärven nauttimisen ohjekirjas-
sa korostuvat rakkaus ja hyveajattelu.
Rakkaus ja nautinto kietoutuvat erot-
tamattomasti yhteen – ilman rakkautta

Kuka?

RAKKAUSTUTKIJA JASON LEPOJÄRVI

- 40-vuotias teologian tohtori ja uskontotieteen apulaisprofessori Thorneloen yliopistossa.
- Asuu vaimonsa ja kolmen lapsensa kanssa Kanadassa.
- Väitellyt rakkauden teologiasta: *"Jumala on rakkaus, mutta rakkaus ei ole Jumala. – Esseitä C. S. Lewisin rakkauden teologiasta"*
- Harrastaa karhun metsästystä.
- Lukee parhaillaan Karl Marlantesin teosta *What It Is Like to Go to War*.
- Lempikohta Raamatussa: Fil. 2:12–13: *"Tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne. Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa."*
- Julkaisi tänä vuonna: *Perjantailahja – esseitä rakkaudesta* (Kustantamo Reuna).

on mahdotonta kokea syvää ja pysyvää nautintoa. Toisaalta rakastajana ja rakkauden vastaanottajana voi kehittyä vain hyveissä kasvamisen kautta.

– Uskonnosta riippumatta elämä on loppujen lopuksi vain tilaisuus rakastaa ja tulla rakastetuksi. Mutta nimenomaan hyveet antavat rakkaudelle voiman. Ilman niitä rakkaus jää epämääräiseksi, täysin abstraktiksi ajatukseksi.

Hyveellä tarkoitetaan ihmisen hyvää taipumusta käyttäytyä ja tuntea tietyllä tavalla tietyssä tilanteessa. Tutuimpia hyveitä ovat niin sanotut klassiset hyveet: käytännöllinen viisaus, rohkeus, oikeamielisyys ja kohtuullisuus. Vaikka ajatus hyveellisyydestä yhdistyy harval-

Syöppö, juoppo, netti- tai pornoaddikti ei nauti ruoasta, juomasta, tiedosta eikä seksuaalisuudesta samalla lailla kuin kohtuulliset ja kiitolliset ihmiset nauttivat.

la ensimmäisenä mielihyvään, Lepojärvi painottaa hyveiden merkitystä Jumalan lahjoista nauttimisessa. Ne eivät ole stop-merkki vaan suuntaviitta.

– Ilman hyveitä ihmisen käsitys todellisuudesta vääristyy. Se on kuin pimeässä hapuilemista, jossa tavoitellaan vääriä asioita väärillä tavoilla. Jos ihmiseltä poistaa yhdenkin hyveen, vaikkapa rohkeuden, viisauden tai itsehillinnän, häneltä heikkenee samalla kyky nauttia ja rakastaa täydellä potentiaalillaan.

Lepojärven mukaan protestanttisuudessa on vierastettu hyveitä korostavaa

kieltä, koska hyveet ymmärretään virheelisesti omavanhurskautena ja taivaallisten tikapuiden kiipeämisenä. ”Hyveallergia” on nähtävissä etenkin, kun hyveiden harjoittaminen tulkitaan keinoksi ansaita Jumalan rakkautta, armoa ja pelastusta. Lepojärvi kuitenkin kannustaa ammentamaan syvyyttä uskonharjoittamiseen hyveajattelusta. Hän muistuttaa, että Jeesuksellakin oli hyveitä.

– Voi kuulostaa lattealta moralismilta, mutta hyvän rakastajan määritelmä on hyvä ihminen ja toisinpäin. Ainoastaan siinä määrin kuin kasvamme hyveissä, voimme elää uskoa todeksi ja olla parempia rakastajia maailmassa, mikä tarkoittaa parempaa todistusta Jumalasta.

KRISTINUSKON SUDENKUOPAT

Kristinuskon ei Lepojärven mukaan kiellä nautinnon, materian tai kehon arvoa, pikemminkin päinvastoin.

– Nautinnot ja kehollisuus kuuluvat Jumalan luomaan maailmaan. Paavali neuvoa kirjeissään puolisoita olemaan paastoamatta seksistä liian pitkään, ja Jeesuskin nautti viinistä.

Rakkaustutkijaa on innoittanut Raamatussa eniten juuri Paavali ja Jeesuksen esimerkit nauttimisesta ja hyvinvoinnin tavoittelemisesta. Paavali joutui usein kutsumuksensa vuoksi vankilaan ja väkivallan kohteeksi, mutta kirjoitti silti nauttivansa elämästään tilanteesta riippumatta. Jeesus puolestaan antoi nälkäisten opetuslastensa kerätä viljaa pellolta ja paransi sairaita sapattisääntöjen vastaisesti. Tärkeintä oli ihmisten hyvinvointi, mikä Lepojärven mukaan usein unohtuu sääntökeskeisissä maissa.

Dr. Love näkee Raamatun laajentavan nautintokäsitystä kohti kokonaisvaltaista onnellisuutta – jopa ikuisuusnäkökulmaan saakka. Esimerkiksi raamatunkohdasta, jossa kehoitetaan kadottamaan elämä Jeesuksen tähden, on lopunperin kutsu onnellisuuteen.

– Pintapuolisesti sen voisi ymmärtää vain ohjeena uhrautua, kieltää itsensä

ja kantaa ristinsä, mutta laajemmin tarkasteltuna siinä kannustetaan päinvastaiseen – tavoittelemaan näiden kautta korkeinta hyvää eli elämää Jumalan valtakunnassa.

Luterilaisuus astuu Lepojärven mukaan harhaan siinä määrin kuin se mieltää onnellisuuden kaipuun maalliseksi ja syntiseksi. Hänen mukaansa se on Jumalan antama lahja ja osa ihmisen syvintä olemusta. Kristitty saa olla onnellinen ja nauttia elämästä. Toinen kristittyjen yleinen kompastuskivi on nautinnon ja sen väärinkäytön sekoittaminen keskenään.

– Koska esimerkiksi alkoholin ja seksin väärinkäytön seuraukset ovat niin kamalia, on kiusaus ajatella, että alkoholi tai seksuaalisuus on itsessään väärin. Tämän sijaan tulisi kohdata oma kohtuuttomuus ja rakkaudettomuus – siis hyveiden puute – ja alkaa työstää niitä.

Lepojärvi muistuttaa, että Jumala loi kaiken hyväksi. Paheet ja vinoumat ovat luomistyön vääristymää ja puutetta. On virhepäätelmä johtaa tästä ajatuksesta nautinnon demonisoiminen.

– Mikä tahansa Jumalan luomakunnan hyvä asia, vaikkapa ruoka, juoma, seksi tai tieto, on hyvää itsessään. Kaikkia näitä voi kuitenkin nauttia väärällä tavalla tai liikaa.

INDIVIDUALISMIN ILLUSIO

Omien aistinautintojen ja mielihyvän kritiikitön maksimoiminen on Lepojärven mukaan hatara suuntaviitta matkalla kokonaisvaltaiseen elämästä nauttimiseen. Se johtaa kapenevaan halujen maailmaan ja vähenevän tuoton lakiin. Syöppö, juoppo, netti- tai pornoaddikti ei nauti ruoasta, juomasta, tiedosta eikä seksuaalisuudesta samalla lailla kuin kohtuulliset ja kiitolliset ihmiset nauttivat. Pahimmassa tapauksessa pidäkkeettömän nautinnoille antautuminen voi johtaa addiktioon.

– Jos rajataan nautinto tarkoittamaan vain sitä, että elämässä maistuu, tuntuu,

Jason Lepojärvi vanhempiensa kotitalon edessä Helsingissä.

haisee, näyttää ja kuulostaa hyvältä, ihmisestä tulee – paradoksaalista kyllä – hedonistisestikin köyhä. Sellainen on elämän potentiaalin haaskausta. Tämä on mielestäni paras määritelmä synnillekin: olet tuhlanut armoa.

Lepojärvi painottaa, että kohtuullisuus ja hyveellisyys ovat nautinnon edellytyksiä, eivät niiden esteitä. Ollakseen onnellinen ihminen tarvitsee myös toisia ihmisiä – sekä rakastaakseen että vastaanottaakseen rakkautta. Lepojärvi viittaa paavi **Johannes Paavali II:n** ajatukseen ”lahjan laista”: antaessaan saa.

– Individualistinen onnellisuus on iluusio. Kun voi osallistua merkityksellä tavalla ihmisten, eläinten ja luonnon hyvinvointiin, saa syvempää, arvokkaampaa ja kestävämpää onnellisuutta. Rakastaminen kannattaa siis jo puhtaasti itsekkäistä syistä.

Nyky aika vierastaa ylhäältä tulevia moraalinormeja. Niiden sijaan korostetaan jokaisen ihmisen kykyä ja tunnekokemusta toiminnan oikeellisuuden arvi-

”

Rakasta niin paljon kuin voit ja on sopivaa, luultavasti voit enemmän kuin luulet.

oinnissa: ”nautinto on hyväksyttävää, jos se ei satuta toisia”. Voisiko rakkaustutkija suosittelaa tätä yleiseksi eettiseksi periaatteeksi?

– Vähintä, mitä voi tehdä, on nauttia siinä määrin kuin se nautinto ei satuta toisia. Periaatteena se on siis aika minimalistinen, mutta se voi olla hyvä alku. On hyvä muistaa, että nautinto voi satuttaa myös nauttijaa itseään.

Millainen sitten olisi hyvä ohjenuora kristitylle, joka haluaa elää täyttää elämää ja nauttia Jumalan tarjoamasta hyvästä?

– Pyri säännöistä kohti hyveitä. Sapat-ti on luotu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten. Rakasta niin paljon kuin voit ja on sopivaa, luultavasti voit enemmän kuin luulet.

Sille, joka miettii, mistä hyveellisyyden voisi aloittaa, Jason Lepojärvi jakaa esimerkin **C. S. Lewisin** ajattelusta. Lewisin mukaan elämässä tulisi olla nautintoja, joista voi vapaaehtoisesti luopua voidakseen lahjoittaa varat johonkin hyvään tarkoitukseen. ●

FAKTOJA

OPKO perustettiin 1964 Helsingissä. Nykyään toimimme 13 paikkakunnalla.

OPKOn aloittaa johtajakoulutuksen Kylvään ja Perheniemen evankelisen opiston kanssa

OPKOn perinteinen kesäleiri järjestetään Valkealassa 17.7.-21.7.2021

Kesäleiritunnelmia muutaman vuoden takaa.
Kuva: Sakari Arvela

OPKOn perinteinen kesäleiri pidetään tänä vuonna poikkeuksellisesti lauantai-keskiviikkoon, mikäli vain koronarajoitukset mahdollistavat leirin järjestämisen.

Edellisvuonna koronan takia pitämättä jääneen leirin ohjelma on tarkoitus toteuttaa tulevana kesänä. Mukana ovat mm. **Eero Junkkaala, Saara Kinnunen, Tim Vickers, Juha ja Sari Äkräs, Miikka Niiranen, Eve ja Ossi** in concert ja **Hannu Arvela**.

Tiedot leirin toteuttamisesta ja hinnaston löydät myöhemmin OPKOn tapahtumakalenterista: opko.fi.

Lasten ja nuorten Raamattu- ja lähetysleiri Enä-Sepässä 18.-24.6.

Nuortenleiri 18.-21.6. (+13 v.)
Lastenleiri 21.-24.6. (8-12 v.)

Leirillä on luvassa Jumalan perheen yhdessäoloa, Raamatun opiskelua yhdessä ja pienemmissä ryhmissä, monenlaista luovaa tekemistä, urheilua ja pelaamista, juttuja lähetyskentiltä, rukousta ja musisointia, yhteisesti tehtyjä illanviettoja, seikkailua, Jeesuksen opetuslapsena elämisen opettelua ja paljon muuta mukavaa. Ilmoittautumistiedoista infotaan myöhemmin. Leiri järjestetään, mikäli koronarajoitukset sen mahdollistavat. Lisätiedot koululaistyöntekijöiltä ja osoitteesta opko.fi.

Viime kesänä koronarajoitukset mahdollistivat pienen leirin järjestämisen. Kuva: Ilkka Kontturi

Kirkkohallituksen tuki OPKOLLE laski

Kirkoissa kerätystä Oppilaitos- ja nuorisotyön kolehdista myönnettiin tukea kahdelle järjestölle: Suomen Kristilliselle Ylioppilasliitolle (SKY) ja Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys ry:lle (OPKO), jotka molemmat saivat esityksen mukaisesti 19 000 euroa.

OPKOn saama avustus oli haettua ja aiempina vuosina myönnettyjä tukia pienempi. Esityksen perusteissa kerrottiin huomioidun järjestöjen tekemän työn merkitys opiskelijoiden jaksamisen ja hyvinvoinnin tukemiseksi vaikeana aikana sekä pandemiavuoden vaikutukset järjestöjen talouteen.

Jätä kestävä perintö

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana. Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

OPKOn vuosikertomus ja tilinpäätös on julkaistu

Käy tutustumassa
OPKOn menneeseen
vuoteen osoitteessa
opko.fi/vuosikertomus

OPKO on julkaissut viime vuoden vuosikertomuksen ja tilinpäätöksen. Haastavasta koronavuodesta huolimatta saimme toteutettua perustehtäväämme. Lahjoitukset kasvoivat ja pystyimme keskittymään työhön opiskelijoiden ja lasten parissa. Suurkiitos kaikille tukijoillemme! Lue lisää lehden taloussivulta 15.

Francis Shaefferin luennot Helsingissä 1972

Francis Schaeffer vieraili Helsingin Yliopistolla 28.2.-5.3.1972, pitäen siellä luentosarjan 20. vuosisata ja kristinusko. Tilaisuuden järjesti Ylioppilaslähetys eli nykyinen OPKO. Luennoilla käsiteltiin modernin ihmisen epätoivoa, olemassaolon, tietämisen ja moraalien ongelmia sekä kristinuskon vastauksia näihin kysymyksiin. Tulkkinä toimi pastori **Veikko Sahla**.

– Nämä lähes 50 vuotta pidetyt luennot tarjoavat edelleen ajankohtaisen ja selkeän viestin tämän päivän kuulijalle, toteaa myös paikan päällä luennot kuullut ja niiden digitoinnista vastannut **Hannu Arvela**.

Voit kuunnella kaikki kuusi luentoa OPKOn ystävien sivuilta: opko.fi/ystavat/aaanteita

Francis Schaeffer oli tunnettu amerikkalainen teologi ja filosofi. Kuva: The Gospel Coalition

In memorian Kimmo ja Ritva Juutilainen

Japanin lähetystyöntekijät **Kimmo ja Ritva Juutilainen** saivat kutsun iankaikkisuuteen kahden viikon sisällä toisistaan. Ritvan haimasyövän edetessä loppuvaiheeseen he muuttivat Elimäeltä Hämeenlinnaan ollakseen paremmin lastensa tavoitettavissa. Pian muuton jälkeen Kimmo sai aivorungon infarktin ja vietti viimeiset päivänsä Ritvan kanssa samassa hoitokodissa, hetkittäin käsi kädessä. Kimmo kuoli 30.1.21 ja Ritva 13.2.21. Kimmo oli kuollessaan 82 ja Ritva 80-vuotias. Heidät siunattiin odottamaan iankaikkisuuden aamua Hattulan kirkossa Ritvan syntymäpäivänä 27.2.21.

Tapasin sekä Kimmon että Ritvan ensi kertaa kotikaupungissani Haminassa. Ritva kävi joskus enonsa kodissa hengellisissä tilaisuuksissa ja Kimmo löysi tiensä samoihin kokoontumisiin ollessaan Haminassa Reserviupseerikoulun oppilaana. Toisensa he kuitenkin kohtasivat varsinaisesti vasta Helsingissä teologisen tiedekunnan luennoilla ja Ylioppilaslähetyskesässä eli silloisessa OPKOssa.

Kimmo vietti nuoruutensa Mikkelissä. Hän ei arkaillut esiintyä uskovan ja hänet opittiin tuntemaan vahvan oikeudentunnon omaavana oman tien kulkijana. Muistan hänen kertomuksensa liftausmatkasta Jerusalemiin ja työskentelystä kibbutsissa. Hän halusi olla rakentamassa kotia Jumalan omaisuuskansalle. Venäjän rajojen avauduttua Kimmo toimi aktiivisesti tukien Venäjän juutalaisten siirtymistä Israeliin. Viimeisinä vuosinaan hän tutki teomatiikkaa eli Raamatun matemaattisia lainalaisuuksia Raamatun alkuteksteistä.

”Ritva syntyi evakkomatkan pakkasissa ja tie vei Karjalan Kannakselta Kymenlaaksoon. Elimäen Raussilan kyläkoulun opettajan kannustamana vanhemmat lähettivät matemaattisesti lahjakkaan maalaistytönsä Kotkaan oppikouluun. 14-vuotiaana hän sairastui polioon ja halvaantui osittain. Tästä huolimatta Ritva tultiin tuntemaan lämminsydämisensä ja helposti lähestyttävänä ihmisenä, jonka kiitollinen elämänsenne kosketti monia. Karjalaisuus kupli, hän oli loistava tarinankertoja sekä elämänsänsä sielunhoitaja. Kielellisesti lahjakkaana Ritva toimi työnsä ohessa kielen kääntäjänä ja tulkkinä japanilaisessa liike-elämässä”, kertovat lapset muistokirjoituksessaan.

Ylioppilaslähetyskesän aktiivisessa toiminnassa syttyi kipinä lähetystyöhön, mikä johti vastaviihtyn parin viidennen herätysliikkeen ensimmäisinä lähetystyöntekijöinä Japaniin vuonna 1968. Siellä he työskentelivät useita työkausia aluksi Kansanlähetyskesän, sitten Lähetysyhdistys Kyllävän työntekijöinä perustaen mm. seurakunnat Kakogawan ja Yookan kaupunkiin. Kimmo näki paljon vaivaa henkilökohtaisten kontaktien hoitamisessa. Kimmoa ja Ritvaa yhdisti ennakoluulottomuus ja ihmisrakkaus taustaan katsomatta. Koti oli aina avoinna tutuille ja tuntemattomille. Ennen kaikkea heitä yhdisti usko Jeesukseen, keskinäinen rakkaus ja perhe, joka oli heille elämän suurin aarre. Japanissa heille syntyi kuusi lasta.

Jaakko Uski

Opiskelijakaveri Helsingissä ja työtoveri Japanissa

Lapsien kokoamat muistosivut löydät osoitteesta:
www.kimmoritvajuutilainen.net

C.S. Lewis ja nautinnon ongelma

C. S. Lewis oli tunnettu kristillinen ajattelija. Mitä hän ajatteli nautinnoista ja niihin liittyvistä moraalisisistä ongelmista?

Brittiläinen kirjailija ja akateemikko **Clive Staples Lewis** tuli ensi kertaa tunnetuksi merkittävänä kristittynä ajattelijana julkaistuaan kirjansa *Kärsimyksen ongelma* (*The Problem of Pain*). Lewisin henkilökohtaisesta kirjeenvaihdostaan selviää, että hän kaavaili myös toista kirjaa, *Nautinnon ongelmaa* (*The Problem of Pleasure*). Lewisille nautinto ei ollut kuitenkaan oikeastaan ongelma, vaan lähes päinvastoin. Hänen saatettiin uskovan nautintoihin liiaksi.

Eräälle neiti Tunnickliffille kirjatussa kirjeessään Lewis mainitsee useasti harkinneensa kirjan kirjoittamista nautinnon ongelmasta. Hän jatkaa, etteivät hänen kirjansa *Kärsimyksen ongelma* nimi tai teema tulleet hänen omasta aloitteestaan. Muut antoivat ne hänelle työstettäväksi. Tällä Lewis vaikuttaa ilmaisevan, että oma-aloitteisesti hän oli jopa enemmän kiinnostunut nautinnon haasteesta.

Nautinnot olivat tunnetusti näytelleet suurta osaa Lewisin uskossa sen alkua ajoilta asti. Elämäkertateoksessaan *Ilon yllättämä* Lewis kuvaa omaa taivaltaan ilon pilkahdusten etsimisenä. Jo nuoruuden lukukokemukset saivat hänet tuntemaan sellaista syvää kaipausta, mille saksalaiset runoilijat ovat antaneet nimityksen *Sehnsucht*. Tuo kaipausta ei kuitenkaan koskaan löytänyt täyttää tyydytystään nuoren Lewisin elämässä. Oli kuin kirjalliset, ruumiilliset ja muunlaiset nautinnot olisivat luvanneet jotain, mitä ne eivät koskaan lunastaneet. Lopulta Lewis tuli johtopäätökseen: Jokaisella kaipauksella on oltava tyydytyksensä.

Ihminen ei koe janoa, jollei ole olemassa vettä. Jos mikään maallinen ei täytä ihmisen kaipausta, kaipauksen täytyy olla tuonpuoleista, ja sille on oltava olemassa täyttymys. Pienet nautinnot ovat välähdyksiä nautintojen lähteestä, hyvästä Jumalasta, jonka nauttiminen on luodun perimmäinen päämäärä.

Lewisilla oli vankka usko kristillisen maailmankuvan valossa siihen, että jokainen tosi nautinto oli Jumalasta lähtöisin. Uskomus ei sinänsä ollut poik-

lestä. Kuitenkaan hän ei kykene syömään niitä määräänsä enempää; se olisi miltei pyhäinhäväistys. Tähän kiteytyy Lewisin positiivinen teologia nautinnoista: Jumala tahtoo ihmisten nauttivan luomisestaan mutta kullekin nautinnolle on oma erityinen paikkansa.

Kenties vielä rohkeampi on Lewisin negatiivinen teologia nautinnoista – sillä se lähestulkoon uupuu kokonaan. Synnin tekemisessäkin Lewis ajatteli nautinnon olevan usein nimenomaan se osa, joka oli edelleen jumalinen ja josta vihollinen, ei Jumala, haluaisi luopua. Lewisin sanoin: *’Omenan varastaminen on synti, ei sen makeus.’* Nautinto ei siis itsessään ollut väärin, mutta nauttimiseen ei saanut liittyä moraalista rikettä. Paha sen sijaan pyrkii turmelemaan nautinnot repimällä ne irti luonnollisesta, oikeutetusta maaperästään – ja lopulta tuhoamaan myös itse nautinnon.

Entä se ongelma? Sana ongelma oli Lewisille nautinnon yhteydessä lähes ironinen, sillä hän ennemmin pelkäsi väärinymmärrettyä tulevaisuuden leimatuksi hedonistiksi. Lähimpänä aitoa ongelmaa Lewisin ajattelussa tuntuu olleen hieman paradoksaalinen ajattelupari, joka Lewisilla oli nautinnoista. Toisaalta ne ovat hyviä ja Jumalan luomia; toisaalta tekojen ja valintojen epäitsekkyys kasvaa sitä myötä, mitä vähemmän ne saavat tukea nautinnoilta. ●

Jeremia Klinga

Tampereen OPKOn alumni

”

Jos mikään maallinen ei täytä ihmisen kaipausta, kaipauksen täytyy olla tuonpuoleista, ja sille on oltava olemassa täyttymys.

keuksellinen, mutta poikkeuksellisen mielikuvituksensa myötä Lewis vei sen astetta pidemmälle. Kaunokirjallisessa teoksessaan *Perelandra* (suom. *Matka Venukseen*), Lewis leikitteli ajatuksella, miltä nautinnot saattoivat näyttää turmeltumattomassa luomakunnassa. Päähenkilö Ransom maistaa paratiisillisen Venuksen hedelmiä, joiden ihanuuden kuvaamiseen ei löydy sanoja ihmiskie-

C.S. Lewis on tunnettu ennen kaikkea luomastaan Narnia-fantasiasarjasta, jonka yksi päähahmoista on Aslan-leijona.

Narnialaista nautintokasvatusta

C.S. Lewis ei uskonut nautintojen olevan muuttumattomia vaan näki kasvatuksella suuren vastuun oikeanlaisten nautintojen edistäjänä. Taustalla on jo Platonin esittämä, klassinen kasvatuskäsitys: lapsi tulee saattaa tuntemaan nautintoa, rakkautta ja inhoa niitä asioita kohtaan, jotka ovat itsessään nautinnollisia, rakastettavia ja inhottavia. On oikein nauttia vaikkapa ystävydestä mutta yhtä oikein inhota selän takana puhumista.

Klassinen käsitys haastaa populaarin kehäpäätelmän, jonka mukaan ihmisen tulisi tehdä sitä, mistä hän nauttii vain siksi, että hän nauttii siitä. Ihminen saattaa nauttia myös asioista, joista ei sovi nauttia. Toisaalta moni väärä tottumus alkaa vastenmielisenä mutta muuttuu nautinnolliseksi, kun moraaliset ja sosiaaliset esteet sysätään syrjään.

Kirjallisuudella Lewis näki erityisen roolin oikeanlaisten nautintojen kasvattajana. Menneen ajan runoilijat ja kirjailijat olivat opettaneet lukijoita rakastamaan kunniallisia nautintoja ja karttamaan väärä. Narnian tarinat jatkoivat vanhaa perinnettä. Lukija tuntee kiusausten kavaluuden, kun Edmund pettää sisaruksensa herkkupalasta. Toisaalta hän tuntee oikeutettujen nautintojen siunauksen, kun päähenkilöt nauttivat hyvästä ruoasta, ystävistään ja erityisesti Aslanin läheisyydestä. ●

Jeremia Klinga

Huhtikuu oli Veritas Forumin superkuukausi

Simo Peura (vas.), Tuovi Pääkkönen ja Eero Salmenkivi.

Toisin kuin viime vuonna, korona ei kyennyt estämään foorumien pitoa uusien striimauksen mahdollistavien kuvausvälineiden ansiosta. Ruotsinkielisten foorumien koordinaattorin **Oskar Palomäen** ensimmäiset järjestämät foorumit järjestettiin huhtikuussa. Molemmissa foorumeissa puhui Tukholman yliopiston tilastotieteen professori **Ola Hössjer** suomalaisten keskustelukumppanien toimittaja kirjailija **Erik Wahlströmin** ja fysiikan yliopistonlehtori **Johan Lindénin** kanssa.

Jyväskylässä aiheena uskonnonopetus, elämäntutkimustieto ja yhteinen katsomusaine

Foorumirupeama jatkui kuun lopulla Jyväskylän Kaupunginkirkossa, jossa suomenkielisissä foorumeissa käsiteltiin uskonnonopetusta, elämäntutkimustietoa ja yhteistä katsomusainetta. Lapuan piispa **Simo Peura** puolsi nykyistä järjestelyä ja Suomen uskonnonopettajain liiton puheenjohtaja **Tuovi Pääkkönen** yhteistä katsomusainetta. Yliopistonlehtori **Eero Salmenkivi** kiinnitti huomiota aineiden jakautumiseen uskontokunnan jäsenyyden perusteella, mitä hän piti ongelmallisena. Lisäksi hän nosti esiin pienuskontojen opetuksen aseman perinteisesti luterilaisessa Suomessa.

– Evankelis-luterilaisen uskonnon ja elämäntutkimustiedon opetuksella on paljon pidemmät perinteet ”luterilaiseen hegemoniaan” integroitumisessa. Minusta tuntuu, että pienuskontoja pakotetaan suomalaisen tai luterilaiseen muottiin.

Kuten foorumit monesti, myös tämä tilaisuus herätti kysymyksiä suoraan Jumalan olemassaoloon liittyen. Yksi sellainen oli, että mihin tarvitaan Jumalaa tai uskontoja, jos ihmisen kehityspsykologia selittää,

kuinka tulee toimia. Juontajana toiminut opettajankoulutuslaitoksen johtaja **Sirpa Eskelä-Haapanen** osoitti kysymyksen ensin Peuralle.

– Kristittyinä ajattelen, että ihminen on luonteeltaan sellainen, että hän etsii jotain suurempaa turvaa ja kohdetta luottamukselle. Tämä johtaa siihen, että mihin ihminen turvautuu, on käytännössä hänen Jumalansa. Tämä johtaa uskonnolliseen toimintaan ja uskonnon syntyyn väistämättä. Toisaalta ihmisenä eläminen ei ole ihan niin yksinkertaista, että korkea moraali onnistuu ihan tuosta vain, vaan epäonnistumisia tulee. Silloin esiin nousevat anteeksiannon ja hyväksytyksi tuleminen kysymykset, ja niiden kanssa uskonto on tekemisissä, Peura vastasi.

OULUSSA PUHUTTIVAT USKO JA MIELENTERVEYS

Oulussa jatkettiin foorumiputkea kaksi päivää myöhemmin kysymällä, mitkä piirteet uskonnollisuudessa tukevat mielen terveyttä. Yliopistopastori **Ari Savuajan** juontamassa keskustelussa puhujina olivat perhe- ja psykoterapeutti **Ritva Huusko**, aate- ja oppihistorian yliopistonlehtori **Maija Kallinen** sekä syöpätautien erikoislääkäri **Eeva Rahko**. Yksi teema oli se, miten ihminen kokee uskonsa siinä vaiheessa, kun elämän loppu lähenee vaikkapa parantumattoman sairauden vuoksi.

– Yleensä ihmiselle usko on vahva toivon tuoja ja ikään kuin vene, joka kannattelee virran yli tuonpuoleiseen. Tätä ei voi kuitenkaan yleistää, vaan joskus sairaus tuo uskosta myös kipeitä kokemuksia pintaan. Joku kysyy esimerkiksi sitä, onko hän tehnyt jotain pahaa, kun Jumala rankaisee tällaisella sairautella, Rahko totesi.

Kallinen – joka letkautti olevansa ”kes-

kustelun ainoa pakana” - huomautti, että historiallisesti ajatus sairaudesta synnin palkkana on ollut hyvin yleinen ajatus.

– Toisaalta myös Jeesusta on pidetty suurena parantajana *Christus Medicusena*.

Kallisen mukaan tätä ihannetta jäljitellen papitkin ovat saattaneet jakaa niin henkistä kuin ruumiillistakin apua sairastavalle ja kuolevalle.

Rahkon mukaan sairaudella on myös taipumus seuloa Jumalaan uskovan ihmisen elämää ja kirkastaa sen tärkeysjärjestystä.

– Monet aiemmin tärkeänä pidetyt elämän tapahtumat menettävät merkitystään. Vaskoolin pohjalle jäävät sitten oikeasti kaikkein tärkeimmät kultahippuset. Sieltä usein löytyy juuri luottamus Jumalaan.

Joskus uskon nimissä halutaan hallita toisia ihmisiä tavalla, joka kielii epäterveestä vallanhalusta. Huuskon mukaan kyse voi olla tällöin esimerkiksi kontrollointiin pyrkivän ihmisen omaan epävarmuuteensa reagoinnista. Hänen mukaansa on eri tapoja kompensoida vallanhalua, epävarmuutta, neuroottisuutta ja muuta omaa pahoinvointia. Niiden tapojen joukossa on myös uskonnollisia.

– Siksi Jumalalla voi myös manipuloida ihmisiä, jos otetaan vaikkapa hänen sanansaattajansa rooli.

Huuskon mukaan tällaisesta ahdistavasta uskosta on kuitenkin mahdollista myös päästä eroon uskonsa säilyttäen. Oleellista on saada käsitys siitä, että kelpaa omansa itsenään. Terve usko itse asiassa auttaa tässä prosessissa terapian rinnalla.

Huhtikuussa pidettyjä foorumeja on katsottu kanavalla yhteensä 1 900 kertaa.

Miikka Niiranen

Veritas Forum -koordinaattori

Sumuisen ja synkän ajan keskeltä

"Niin kuin paimen pitää huolta lampaistaan, kun ne ovat hajaantuneet hänen ympäriltään, niin minä huolehdin lampaistani ja haen ne turvaan kaikkialta, minne ne sumuisena ja synkkänä päivänä ovat kaikonneet." (Hes.34:12)

Kuluneeseen vuoteen mahtui paljon epätietoisuutta, välttelyä ja väistelyä. Samalla monet nousivat ottamaan entistä voimakkaammin vastuuta lähimmäisistään ja kauimmaisistaan, ja myös kristillisistä toimijoista. OPKOkäin sai ihmeellisesti osakseen Jumalan hyvyttä ja huolenpitoa tätä kautta. Teidän kauttanne.

OPKOn lahjoitusten ja lahjoittajien määrä kasvoi merkittävästi 2020. Pystyimme keskittymään työhön ilman pelkoa siitä, saammeko palkat ja muut velvollisuudet maksettua. Lisäksi saimme hankittua mediatyössä tarvittavaa tekniikkaa. Valtio tuki avokätisesti työnantajan sivukulujen kautta ja Enä-Seppää. Useiden isojen ja pienten purojen myötä kirjanpidollinen tulos 2020 oli positiivinen, vaikka monista poikkeuksellisista syistä. Vaikka etätö on halvempaa, kaippuu päästä "oikeasti" yhteen osoittaa lähitapahtumiin inves-

toimisen mielekkääksi, kun sen aika jälleen on.

Tulospaineet siis jatkuvat, mutta eri sävyisenä. Tarvitsemme edelleen jokapäiväisen leipämme, maskimme ja käsidesimme. Monet ovat tällä välin etääntyneet kristillisestä yhteydestä, ja uusiakin on aina tavoitettava. Jokainen selviämiskokemus lisää uskoa ja toivoa. Kehitys rohkaisee ja mahdollistaa myös tavoittelemaan tavoitettavamme täysiaikaisista työsuhteista.

Sydämellisesti kiitoksia kaikille teille, jotka mahdollistatte, että OPKO pystyy jatkamaan kadonneiden lampaiden kutsumista Paimenemme huomaan!

Tilinpäätös on luettavissa vuosikertomuksen yhteydessä sivullamme opko.fi/vuosikertomus

Tiina Oinonen
talous- ja hallintopäällikkö

TUE TYÖTÄMME

OPKOn toiminnan mahdollistavat vapaaehtoiset, jotka tukevat työtämme taloudellisesti. Lähde sinäkin kuukausilahjoittajaksi.

Työmme tukitili on:

F110 8000 1301 0446 09
(BIC DABAFIHH)

Viitteet

Yleinen tuki

mihin eniten tarvitaan 2998

Koululaistyö

Yleinen tuki koululaistyölle 2312
Varhaisnuorisotyö 2053
Koululais- ja nuorisotyö 2082

Opiskelijatyö

Valtakunnallinen 2040
Helsingin seutu 2118
Joensuu 2257
Jyväskylä 2121
Kuopio 2147
Lahti 2228
Oulu 2163
Pori 2189
Rovaniemi 2244
Tampere 2202
Turku 2215

Svenska verksamheten

Yleinen 9108
Helsingfors 910815
Jakobstad 910857
Vasa 910831
Åbo 910825

Muut

Pääsihteeri 2008
Veritas Forum Finland 2095
Mediatyö 2299

Tukityö:

Toimisto, talous, tiedotus 2011
Enä-Seppä 3269

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelijaja Koululaislähetys ry:lle 8.12.2020 rahankeräysluvan RA/2020/1574. Lupa on voimassa 1.1.2021 alkaen. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään OPKOn aatteellisen tarkoituksen mukaisesti toteutettaviin kaikille avoimien opiskelijaja- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, lukupiirien, pienrymien, kerhojen, leirien, retkien ja koulutustapahtumien järjestämiseen, viestintään mediassa (mm. tapahtumatiedottaminen ja aatteellista tarkoitusta palveleva sisältö), nuorten henkilökohtaiseen tukeen ja valmennukseen (mm. keskusteluapu ja vapaaehtoistyöhön valmentaminen) sekä yleishyödyllisen toiminnan varustamiseen ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Nautitko Jumalasta vai siedätkö häntä?

Onko Jeesus sinulle kuin ihaninta juhlaruokaa vai aletskin eilinen, sitkeä sämpylä? Raamatusta saa sen käsityksen, että ihminen luotiin nauttimaan Jumalasta – ei vain palvelemaan ja olemaan kuuliainen.

TEKSTI JUSSI MIETTINEN | OPKON PÄÄSIHTEERI

Olin ystävän kanssa automatkalla Keski-Euroopassa. Raskaan ajomatkan jälkeen pysäköimme Volkkarin lähimmän ravintolan eteen. Tarjoilija ojensi ruokalistan, jossa kaikki oli puolaa. Päätin ottaa varman päälle ja tilasin listan kalleimman annoksen. Eteeni tuotiin hapan keitto, jossa uiskenteli kananmuna ja epämääräinen makkara. Olin tilannut puolalaista kansallisruokaa, *zurekia*. Ystäväni nauroi makeasti nähdessään happaman ilmeeni. Odotukseni eivät täyttyneet.

Psalmissa Jumalaa verrataan ruokaan ja juomaan (16:5), ja hänestä myös kehoitetaan nauttimaan (37:4). Se mitä Hän antaa, tuo suuremman ilon kuin viinin ja viljan runsaus (4:7–8). Jeesus tiivistä Jumalan lain käskyt yhteen (Mark. 12:30): *”Rakasta Herraa, Jumalaasi koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi ja koko voimallasi.”*

Westminsterin katekismuksessa tämä kaikki summataan seuraavasti: *”Ihmisen elämän suurin tarkoitus on kirkastaa Jumalan nimeä ja nauttia hänestä iankaikisesti.”*

Miltä kuulostaa puhe, jossa Jumalasta kehoitetaan nauttimaan ja rakastamaan häntä intohimoisesti? Koetko, että Jeesus on vastustamattoman hyvä? Vai onko hän sinulle kuin marketin alennustiskissä makaava eilispäivän sämpylä, joka myydään pois puoleen hintaan?

NAUTTIA VAI RIENATA?

Ihmisellä on kiusaus tehdä uskosta pelkkä tiedon asia, jolloin hän painottaa opinkappaleiden oikeaa ymmärtämistä ja niistä kiinni pitämistä. Pelkkä tieto ei kuitenkaan riitä hyvään elämään, vaikka oppiminen ja ymmärtäminen ovatkin suuria nautintoja. Olemme tottuneet ajattelemaan, että Jumalan rakastaminen on yhtä kuin hänen käskyjensä pitäminen (Joh. 14:15). Tarkalleen ottaen Jeesus ei opeta näin. Käskyjen pitäminen on yksi rakkauden hedelmistä. Rakkaus tulee ensin ja siitä nousevat oikeat teot. Rakkaus ajaa näin kaiken edelle. Koska Jumala on hyvä— elävä persoona—voimme koko painollamme heittäytyä hänen varaansa, luottaa häneen, rakastaa häntä ja nauttia hänestä (Ps. 16:11) *”... sinun lähelläsi on ehtymätön ilo, sinun oikealla puolellasi ikuinen onni.”*

Kristillinen ihmiskäsitys ei korosta ihmisen mieltä ruumiin ja hengen kustannuksella, niin että uskonasioiden älyllinen ymmärtäminen olisi suurin hyve. Koko ihminen on Jumalan kuva. Siksi uskon tulisi näkyä kokonaisvaltaisesti siinä, miten elämme: miten kohtaamme lähimmäisiämme tai arvostamme ruumistamme esimerkiksi nauttimalla liikunnasta, avioseksistä ja hyvästä ruuasta.

Jumalan rakastaminen on näin myös hänen lahjoistaan nauttimista. Raamatuopettaja **John Piper** kirjoittaa, että

Jumalasta ja hänen lahjoistaan nauttiminen ja iloitseminen ovat Jumalan ylistämistä. *”Jos emme nauti hänestä, emme kunnioita häntä. Jos sanomme, että joku muu tuo meille suurempaa iloa kuin Jumala, me rienaamme häntä.”* (Piper, John. 2003, *Desiring God*, Inter-Varsity Press).

Miksi Jumalasta nauttiminen on usein niin vaikeaa? Syitä voi tietenkin olla useita. Monien ihmisten jumalakuva muistuttaa heidän kenties tunnekylmää, vaativaa tai oikukasta isäänsä. Kun elämälle asetetut odotukset eivät täyty, moni vierittää siitä syyn Jumalalle. Moni myös pettyy kristittyihin, seurakuntiin ja heijastaa tämän pettymyksen Jumalaan. Jos jumalakuvamme on vino, emme voi nauttia hänestä.

TOISENLAINEN LEIPÄ

Johanneksen evankeliumissa Jeesus vertaa uskoa syömiseen: *”Tämä on se leipä, joka on tullut alas taivaasta. Se on toisenlaista kuin se ruoka, jota teidän isänne söivät: he ovat kuolleet, mutta se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti”* (Joh. 6:58). Jeesus on elämän leipä, joka täyttää ihmisen syvimät tarpeet. Hän on vastaus orpouden ja tarkoituksettomuuden tunteeeseen, pettymyksiin, pelkoon ja syyllisyyteen.

Ranskalainen matemaatikko ja uskontofilosofi **Blaise Pascal** ilmaisi tämän osuvasti: Pohjattoman syvyyden

”

*Jumalan rakastaminen on
myös Jumalan lahjoista
nauttimista.*

voi täyttää vain hän, joka itse on ääretön ja muuttumaton. Vain Jumala on tällainen.

Kun olemme tällaisen rakkauden vaikutuspiirissä jotakin meissä loksauttaa kohdalleen. Saamme elämällemme perustan, joka ei järky edes suurten pettymysten keskellä. Elämän leipä poistaa myös kaiken suurimman nälän: Jumalan nälän. Kun syömme tätä leipää, elämme iankaikkisesti: pääsemme kotiin. Iankaikkista elämää taivaassa ei tule tavoitella vain sen loppumattomuuden takia tai siksi, että taivaassa kaikki on täydellisen hyvin. Taivas on syvimmiltään sitä, että saamme katsoa Jumalaa kasvoista kasvoihin, rakastaa ja nauttia hänestä loppumattomasti.

RAKKAUDEN KOULUSSA

Jumala on kokonaisvaltaisesti täydellisen hyvä, siksi hänen seurastaan kannattaa opetella nauttimaan jo nyt. Lue Raamatua Jumalan rakkauskirjeenä. Polvistu ehtoollispöytänsä rakkauden aterialle. Puhu rukouksessa luottavaisesti rakastavalle Isällesi, joka kuulee joka sanan ja tahtoo antaa sinulle hyviä lahjojansa jopa enemmän kuin pystyt ottamaan vastaan. Opetele luottamaan Jumalan rakkauteen myös pilvisinä päivinä, onhan hän luvannut, että kaikki yhdessä koituu niiden parhaaksi, jotka häntä rakastavat (Room. 8:28). Jumalan hyvyys näkyy suurimmillaan siinä, mitä hän on tehnyt puolestamme antamalla rakkaimpansa — oman ainoan poikansa — kuolemaan ristillä syntimme puolesta. Risti muistuttaa samalla siitä, että Jumala on kaikessa yksin ja ainoastaan hyvä, silloinkin kun emme aina ymmärrä hänen johdatus-tansa tai sallimustansa (Room. 8:32).

Matkalla taivaaseen saa tuntea kaikenlaisia tunteita, myös pettymystä. Mutta perillä armo, rakkaus ja nautinto lävistävät kaiken. ●

Nautin lahjoista eniten, kun käytän niitä

Matt. 7:11 ”Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä pyytävät.”

”

Jumala on taivaan Isä. Ja samalla tavalla kuin meidän maalliset isämme, hän tykkää antaa lahjoja ja muuta hyvää meille, lapsilleen. Jumalasta kun on kyse, lahjojen suuruus on hieman eri luokkaa. Jumalan lahjoja ovat esimerkiksi armolahjat, luonteenpiirteet ja vahvuudet, kiinnostuksen kohteet, luonto ja ympäristö, taiteet ja musiikki sekä läheiset ihmiset. Elämänilojen ja hyvien asioiden lisäksi lahjoja voivat olla myös haasteet. Lahja voi lapsesta tuntua jopa pettymykseltä ja aiheuttaa surua. Isällä on kuitenkin syynsä antaa juuri sitä, mitä hän antaa. Hän näkee, mikä on lapselle parasta. Hän tietää, mihin lapsi on matkalla ja mitä hän tarvitsee matkalla ja määränpäässä.

Millaisia lahjoja minä olen saanut? Jumala on antanut uskon lahjan suurelle osalle suurta serkkukatrastani. Tämä uskovien yhteisö, jossa olen saanut kasvaa, on ollut suuri lahja. Uskon, että minä olen ollut myös lahja heille. Lisäksi me uskovat serkkukset olemme lahja ei-uskovoille, mutta myös ei-uskovat ovat lahja uskovoille serkuille. Olen myös sympaattinen ihminen ja uskon,

Kun saan lahjan, voin laittaa sen olohuoneen nurkkaan odottamaan sopivaa hetkeä. Siellä se saattaa odotella tovin tai unohtua sinne kokonaan.

että tämä luonteenpiirre on lahja Isältä. Teini-ikästä noin 22-vuotiaaksi kuitenkin kätin tämän lahjan ja patosin sympatian tunteitani. En kehdannut antaa silmiäni kostua koskettavaa elokuvaa katsoessani, ja melkein menetin kykyni itkeä. Jumalan avulla kuitenkin opin arvostamaan tätä lahjaa ja halusin ottaa sen uudestaan käyttöön. Ja otinkin.

Kun saan lahjan, voin laittaa sen olohuoneen nurkkaan odottamaan sopivaa hetkeä. Siellä se saattaa odotella tovin tai unohtua sinne kokonaan. Tai sitten voin ottaa lahjan käyttöön sille tarkoitettulla tavalla. Lahjasta nauttii, kun sitä käyttää. Voin kyllä nauttia Jumalan antamasta lahjasta, vaikka laittaisin sen hetkeksi takanreunalle odottelemaan. Onhan se kuitenkin Jumalan minulle antama. Mutta eniten nautin siitä silloin, kun käytän sitä. ●

Pentti Hökkä

Oulun OPKO
rakennustekniikan opiskelija

Hauta on tyhjä

Millaisia todisteita Jeesuksen ylösnousemuksen puolesta voidaan esittää? kysyy teologian tohtori Anssi Ollilainen.

Varhaiset kristityt uskoivat ja opettivat Jeesuksen nousseen kuolleista hänen ristinkuolemansa jälkeen. Vaikka nykyisin niin väitettäisiinkin, ylösnousemusta ei ollut helppo uskoa ajanlaskumme alussa.

Käsitellessämme ylösnousemusta kohtaamme monta kysymystä. Ensimmäinen on tyhjä hauta. Jeesuksen kuollut ruumis laskettiin hautaan, mutta pian sen jälkeen sitä ei löytynyt. Hauta oli tyhjä. Minne ruumis katosi? Jos ruumis olisi ollut jonkun hallussa, niin se olisi mitä pikimmin tuotu julki. Näin ajatus Jeesuksen ylösnousemuksesta olisi tyrmätty ja uutisen leviäminen lakannut.

Erään selityksen mukaan Jeesus ei kuollut ristillä (ns. valekuolema) – tämän argumentin heikkoutta käsiteltiin viime numerossa. Toisen selityksen mukaan opetuslapset varastivat Jeesuksen ruumiin. Mikäli Jeesuksen ruumis olisi myöhemmin haudattu jonnekin muualle, niin voimme kyllä olettaa, että ennemmin tai myöhemmin joku olisi paljastanut haudan sijainnin ja siten olisi ajatus ylösnousemuksesta kumoutunut. Jeesuksen haudasta ei myöskään tullut vaelluspaikka – toisin kuin sen ajan marttyyreilla oli tapana – kuin vasta paljon myöhemmin. Hauta oli siis tyhjä ja ruumista ei löytynyt.

Tämä ei ole vielä riittävä todiste Jeesuksen ylösnousemuksen historiallisuudesta. Tarvitaan lisäksi ylösnousemustodistajien kertomukset – ja niitä on paljon.

Tieto naisista haudalla on merkittävä todiste koskien Jeesuksen ylösnousemusta. Mikäli kertomus ylösnousemuksesta olisi haluttu varmistaa ja tehdä siitä mahdollisimman luotettava, varhaiset kristityt

eivät olisi kertoneet naisten ensimmäisinä nähneen Jeesuksen nousseen kuolleista. Siihen aikaan nimittäin naisen asema oli heikko eikä naisen todistusta oikeudenkäynnissä pidetty luotettavana. Olisivatko opetuslapset tietoisesti valinneet tämän edellytyksen ylösnousemuskertomukselle? Se olisi ollut valtava virhe! Ja siksi juuri nimenomaan tämä yksityiskohta puoltaa sitä, etteivät opetuslapset itse keksineet Jeesuksen ylösnousemusta.

Eräs Jeesuksen ylösnousemusta koskeva todiste liittyy hänen lähimpiin seuraajiinsa. Uuden testamentin kuvaus opetuslapsista on kaikkea muuta kuin mairitteleva juuri ennen Jeesuksen ristinkuolemaa ja pian sen jälkeen. He olivat peloissaan ja piilossa. Ei heissä riittänyt rohkeutta seurata johtajaansa kuolemaan asti. Varmasti opetuslapset olivat pettyneitä Jeesukseen, mutta ennen kaikkea he eivät odottaneet Jeesuksen nousevan kuolleista. Silti me tiedämme, ettei tämä jäänyt opetuslasten pysyväksi olotilaksi. Jokin muutti heidät aivan täysin. Opetuslapset alkoivat intoa täynnä julistaa ja jatkoivat sitä, vaikka he kohtasivat niin kärsimystä kuin kuoleman. He jopa julistivat ristiinnaulitun Jeesuksen nousseen kuolleista! Lähtivätkö Jeesuksen kannattajat tietoisesti levittämään valhetta (että Jeesus oli noussut kuolleista)? Olihan jo silloin laaja tieto Jeesuksen kuolemasta.

Parhaiten opetuslasten muutoksen selittää, että Jeesus todella nousi kuolleista ja se sai heidät liikkeelle.

Anssi Ollilainen
teologian tohtori

Samma möjligheter!

Vi jobbar i den kargaste jordmånen – under den mest sekulariserade tidsåldern, vid den mest sekulära delen av jorden, bland den mest avlägsna åldersgruppen. Vi kan antingen borra ner huvudet i sanden och tappa modet, eller se möjligheterna som finns på vårt missionsfält. Potentiellt kan det vara ett fält där de största insatserna för Guds rike utförs.

Vi människor förenklar ofta verkligheten omkring oss. Bland kristna människor kommer det här ofta till uttryck i att man kategoriserar människor på en binär skala till troende och icke-troende. Om vi ser verkligheten ur det här perspektivet, tappar vi lätt modet. Det flesta verkar ju hålla på att lämna kyrkan, och tappa sin tro. Men mera nyanserade tolkningar visar att vanliga människorna existerar någonstans mellan de här ytterligheterna. Finland har inte historiskt sett heller varit ett starkare kristet land, ifall vi börjar räkna kristna som har en djupare relation till Gud.

Trots att många i samhället väljer att lämna kyrkan, slutar majoriteten av dem inte tro på en Högre makt, eller be när de känner sig vilsna i livet, enligt undersökningar. Andlighet är såpas djupt rotat i det mänskliga sinnet, att de flesta inte klarar av att rationalisera bort det. Och för dem som faktiskt klarar det, har vi ju *Veritas Forum* i arsenalen.

Vi har samma möjligheter att nå människor med

evangeliet som våra föregångare under tidigare tidevarv. Eller kanske till och med ännu bättre än vad de hade. Dagens teknologi erbjuder oss mera effektiva kommunikationskanaler än tidigare, och med den digiloikka (det digitala hopp?) vi nu har gjort finns det flera sätt att lägga upp nya strategier också.

Vidare är fördelen med dagens människor att de inte har ett bagage av religiös lagiskhet som förvränger deras gudsbild, utan de kan smidigt introduceras till Gud på ett nytt och levande sätt. Majoriteten har aldrig sett en äkta brinnande kristen förr, så vem vet vad som händer då vi väljer att stiga fram?

Den andliga nöden kommer att vara stor efter pandemitiden, och åkrarna står då färdiga att skördas. Tro, hopp och kärlek kommer att vara den tidens ledord, och tillsammans med den digiloikka vi nu har gjort så har vi dessutom det "digitala hoppet" med oss också! ●

Amos Airola

Studentarbetare
i Åbo

Studentmissionen blev en väg till Alphan och tron

Intervju med Ida Soininen, fd Blomstedt

Vem är du?

Jag är en snart 32-årig före detta Helsingfors-bo som flyttat ut på landsbygden. Jag studerade till sjukskötare vid Yrkeshögskolan Arcada och blev färdig i december år 2018. Nu jobbar jag på Seinäjoki Centralsjukhus.

Ironiskt nog började jag min arbetskarriär som patient, min fot opererades och läkandet drog rejält ut på tiden. Under sjukledigheten lärde jag ändå känna min blivande man och vi hann spendera en massa tid tillsammans som vi aldrig skulle ha haft möjlighet till om foten varit frisk och jag skulle ha jobbat.

Vår relation tog fart och vi gifte oss i februari 2020 och flyttade efter bröllopet ihop till Ylistaro i Seinäjoki. Vi flyttade in i den gård där min mans farföräldrar en gång bott.

Många har undrat över hur en som bott hela sitt liv innanför Ring 1:an överhuvudtaget kommer på tanken att flytta ut mitt bland åkrar och skog. Jag stortrivs ändå med livet på landsbygden, det har alltid varit min dröm att en dag få bo på och leva på en stor gård med eget jordbruk. Ärligt trodde jag aldrig på att jag skulle få min dröm uppfylld, men Gud hade (än en gång!) goda planer även för mig.

Hur kom det sej att du kom med i HSSM?

Jag började studera på Arcada hösten 2015. Då trodde jag inte på Gud, men jag hade ändå lite börjat fundera kring vem Gud kan vara. Till exempel hade jag på våren då inträdesproven hölls provat på att be. Det gjorde jag för att jag var säker på att jag inte skulle komma in till Arcada eftersom jag knappt alls läst för inträdesprovet. Nu i efterhand vet jag att det var

Guds plan att jag skulle komma in, men då trodde jag att det var tur.

Jag började studera och kände ingen i skolan från förr. Jag hade av någon anledning i juni 2015 (nu vet jag att också det var Guds ledning) bestämt mig för att helt lämna bort alkoholen från mitt liv på obestämd tid. Det beslutet gjorde att jag kände att alla gulis-evenemang var rätt tunga, eftersom största delen av de som deltog drack friskt och gemenskapen på festerna grundade sig på att man deltog i drickandet. Visst fanns det många som bara drack litet, men sitsar

”

Jag hade förståts ingen aning vad det handlade om, men tackade för kaffet och inbjudan.

ville jag ändå inte ens prova på då.

En dag stod ett gäng i Arcada på Stora torget och delade ut kaffe. Utan att veta mer än att gratis kaffe en trött morgon låter som något jag verkligen behöver, så gick jag fram och tog emot kaffet. Jag talade kort med de som delade ut kaffe och blev inbjuden på Studmiss startfest. Jag hade förståts ingen aning vad det handlade om, men tackade för kaffet och inbjudan.

Jag hade inte tänkt gå på startfesten. Samma dag som startfesten hölls kändes det som om jag ändå borde gå på festen. Egent-

ligen ville jag det inte, men jag kände att det här borde jag nog gå på. Jag hade just tagit mig hela vägen hem, en 40 minuters resa från skolan, och orkade verkligen inte åka hela vägen tillbaka.

Startfesten hölls på Corhuset bredvid Arcada. På något sätt tog jag mod och ork till mig och åkte iväg. Jag minns ännu hur tungt det kändes att åka till startfesten. Jag gick en kraftig inre kamp som drog och slet mig åt olika håll.

Under själva startfesten kände jag mig definitivt inte hemma. Jag stod där och undrade vart i hela världen jag hade hamnat. *"Vad är detta för konstigt folk, så glada och varma, som en enda stor familj"*, tänkte jag, utan att känna att jag hörde till den familjen. Jag bestämde där och då att inte komma tillbaka mera.

Men, två veckor efter det hölls en måndagssamling i Studmiss. Igen infann sig en stark känsla av att jag borde gå på samlingen, och så började samma inre kamp igen som före startfesten.

Jag gick på samlingen och kände samma känsla som på startfesten av att inte höra hemma. Den här gången började ändå en varm, glad och social kvinna att tala med mig. Hon såg mig där jag stod bland en massa främlingar. Det att hon såg mig fick mig att känna mig betydelsefull. Vi talade en stund, hon märkte att jag hade många frågor och vi bestämde oss för att ta en kopp kaffe någon dag senare.

Vårt samtal senare ledde till en inbjudan till Petrus församlings Alpha-kurs. Min nya vän var med mig varje kväll på kursen. Vi sågs alltid någonstans före och gick tillsammans till kursen varje kväll vilket betydde allt för mig. Jag skulle aldrig ha vågat gå med på Alphan ensam. Under Alphan insåg jag att Gud är den jag sökt. Jag bestämde mig för att ge mitt liv till Jesus under den sista Alpha-träffen. Här kunde man tro att min

”

Jag hittade mig själv, den person Gud skapat mig att vara.

väg in i Studmiss också började, men nej, här började en kamp om min själ.

Det som hände efter Alphan var jag flyttade närmare Arcada, men samtidigt flyttade Studmiss sina samlingar närmare där jag bodde förut. Jag tänkte inom mig att Studmiss inte var något för mig. Jag undrar om jag ens var med på en enda samling mera den våren.

Jag hade ändå gått med i en härlig smågrupp via församlingen som höll mig och min tro flytande efter Alphan. Utan smågruppen, och människorna där, skulle mitt trosliv ha blivit väldigt fattigt, kanske skulle det ha dött ut helt. Hösten 2016 flyttade Studmiss igen sina samlingar till Arabia. Den här gången hängde jag med från början och resten av studietiden var jag sedan en aktiv medlem.

Vad fick du lära dej och vad fick du göra i Studmiss?

Oj, så otroligt mycket. Jag var ju helt novis när det kom till kristen tro, så jag sög i mig allt som en torr tvättsvamp som doppas i vatten. Jag har alltid varit en aktiv person så snabbt hittade jag mig själv i lokalföreningens styrelse. Därifrån gick vägen till att vara med i sarbus och ett år satt jag t.o.m. i förbundsstyrelsen.

Var växte du mest under din tid i HSSM?

Jag hittade mig själv, den person Gud skapat mig att vara. Jag fick se många lögner krossade i mitt liv och jag fick verktyg för att leva ett liv med Jesus. Tidigare levde jag med

mindervärdeskomplex, jag kände inombords att jag inte duger. Jag kände att ingen vill vara med mej, att jag inte är intressant. De här lögnerna krossades i de smågrupper jag fick vara med i. Att märka att människor lyssnade och var intresserade då jag talade, att se människor skratta åt saker jag berättade som de tyckte var roliga och att få höra att någon kunde känna igen sig i det jag sade. Det var enskilda saker som förändrade mitt liv.

Vad är ditt bästa minne från din tid i Studmiss?

Det är nog känslan av att ha en andlig familj, att ha vänner och att få skratta. Mest konkret blev det via smågrupperna jag var med i. Studmiss weekend, som vi ordnade första gången det år jag satt i styrelsen, var verkligen givande. Också alla resor med påföljande samtal som det medförde att vara med i sarbus, samt de förbundsstyrelsemöten jag deltog i lärde mig en massa. De gemensamma träffar vi hade med HOPKO (den finskspråkiga lokalföreningen) var värdefulla och gav mig mycket. Kaffeutdelningen, den får vi inte glömma! Kaffeutdelningen kommer alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta.

Vem vet var jag skulle vara idag utan den kopp jag en dag fick?

För tillfället drömmer jag om:

Om bara corona kunde vara förbi! Tänk att få träffa sina vänner igen!

Mera bakande. Jag drömmer om att renovera huset så att vi kunde ha en vedeldad bakugn där jag kan baka surdegsbröd egenproducerade råvaror (även om de blir rätt goda även i vanlig ugn, men ändå, tänkt om jag skulle få ha en bakugn!).

Men jag vill också följa Guds dröm. Han visade mig vägen och hörde min bön om att få bo på landsbygden med egna åkrar. Vad kallar Han mig näst till?

**Jonatan Gauffin intervjuade
Ida Soininen**

SWOT-analys av medarbetarna

och med att Studentmissionen håller på att arbeta fram en ny treårsstrategi gjorde medarbetarna en SWOT-analys av arbetet som helhet, men på basen av de erfarenheter vi har i lokalföreningarna. Förkortningen SWOT kommer från engelskans Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats, alltså Styrkor, Svagheter, Möjligheter och Hot. Sådana här saker kom vi att tänka på:

Strengths/Styrkor: Vad är vi bra på, vad vill vi se mer av?

- Vi finns utanför kyrkobyggnaden! Vi finns där studerande finns, på campus och i hemmen.

- Vi är bra på att ta hand om varandra! Speciellt i hemgemenskaperna och smågrupperna är det bra att få dela böne- och glädjeämnen med varandra.
- Gemenskap med innehåll drar folk.

Weaknesses/Svagheter: Var behövs det hjälp?

- Man är studerande en viss tid av livet. Nya ledare och deltagare ska värvas och utbildas för att de olika grupperna ska hållas vid liv. Just när studerandena har växt till sig och kunde börja ta ansvar på riktigt så blir de klara med studierna och försvinner ur bilden. Och ibland får de bara "leiden" och vill byta miljö.

- Dagens studerande tar inte på sig frivilligarbete lika ivrigt som förr, kanske för att studietakten har ökat? Eller för att mentaliteten är annorlunda?

- Medarbetare behövs alltså för stabilitets och kontinuitets skull, för att värva och handleda nya.

Vi är glada över alla studerande som gör vår verksamhet möjlig.

Opportunities/Möjligheter: Vad är våra viktigaste resurser och möjligheter?

- Åldersgruppen är sådan att det hör till att träffas och ha roligt, festa och hitta en partner. Det finns energi och optimism, man vill pröva på nya saker och lära känna nya människor, speciellt om man just flyttat hemifrån.

- Vi är en frivilligorganisation! Vi får prova på nya saker. Vi får hitta nya förmågor som brinner för saker. Vi får se dem utvecklas och bli de som de är tänkta att vara.

- Gud är verksam, han ger inte upp! Vi får fråga, vad vill du, Gud, i vår tid? Vi får gå i förberedda gärningar.

- Nätet är en möjlighet, men helst vill vi träffas live. Poddar framtidens melodi? Korta och kraftiga intervjuer med enskilda personer om något ämne som berör. Tex inom ramen för Veritas Forum. En studio håller på att ta form på kansliet i Helsingfors. Alpha funkis också på nätet, men marknadsföringen är viktig, att bjuda med sina kompisar.

Threats/Hot: Vad kan stoppa oss att nå våra mål?

- Efter Coronan. Hur kommer vi igång igen? Orkar folk träffas? Eller blir alla sittandes hemma och spelar dataspel och ser på film?

- Vad sen om vi inte får statsstöd eller stöd från kyrkan längre, om de inte har råd utan minskar sina bidrag? Vi måste jobba för att få upp vårt eget understöd.

Lilian Lindén

skrev ner medarbetarnas tankar

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT-
OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Lilian Lindén, ledare för svenska verksamheten, tfn 050 526 5318

Jonatan Gauffin, studentarbetare Helsingfors, tfn 040 572 6453

Amos Airola, studentarbetare i Åbo

Oskar Palomäki, Veritas Forum koordinator på svenska, tfn 045 885 8000

STÖD VÅRT ARBETE!

Svenska FSSM:s kontonummer FI 6680 0007 1022 9793

Referensnummer:

Allmänt stöd för svenska verksamheten
Studentarbete i Helsingfors
Studentarbete i Otnäs
Studentarbete i Jakobstad
Studentarbete i Vasa
Studentarbete i Åbo
Veritas Forum-arbete på svenska
Mission week

9108
9108 15
9108 1520
9108 57
9108 31
9108 28
9399
9030

Polisstyrelsen har den 8.12.2020 beviljat Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd RA/2020/1574. Tillståndet är i kraft tills vidare från och med 1.1.2021. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används i enlighet med Studentmissionens ideella mål. Tillståndet har beviljats för kontot FI66 8000 0710 2297 93, BIC DABAFIHH. För mer info, se www.studentmissionen.fi/stod-oss

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

**STARTTAA
SYKSYLLÄ
2021**

MAANMUUTTAJAT

KUTSUMUSPOHJAINEN
JOHTAMISKOULU

OLE MUUTOKSEN ÄÄNI

Tulevaisuuden tekijä

ALOITA ITSESTÄSI

Tutustu koulutukseen esittelyvideon kautta osoitteessa:
maanmuuttajat.fi.

- On kristuskeskeinen, pohjautuu Raamattuun ja kristilliseen ihmiskuvaan.
- Tarjoaa johtamisoppia, joka tukeutuu tutkittuun tietoon ja vankkaan kokemukseen.
- Kutsuu prosessiin, joka tukee kutsumusta, vahvuuksia ja oman johtamistehtävän hoitamista.
- Ohjaa käyttämään johtamisen keskeisiä työkaluja.
- Näyttää johtamisen uudet haasteet globaalissa muuttuvassa maailmassa.
- Tapahtuu monisukupolvisessa ryhmässä oppimisen ja kasvun monipuolistamiseksi.
- Tutustuttaa huippukouluttajiin ja vierailijoihin yhteiskunnan eri aloilta ja erilaisista kristillisistä taustoista.
- Tarjoaa monimuotokoulutuksen, jossa lähijaksoja Perheniemen lisäksi on Vihdissä ja ulkomailla.
- Sisältää ohjatun johtamisprojektin.